

Gönül Otağı

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 02 Ekim 2015

Haznesi geniş inkâr yüklü söylemlerin
Haddini aşmış ve iltica etmiş yetilerimin
Korunaklı duvarlarında geçmemek adına bir adım öteye
Belki de soğutulmuş iklimlerin mizaçlarında
Kayıtlı iken düş perileri
Savsaklarken yüksündüğü o imgeleri
Gıyabında mesken tutmuş iken aşk fenerini
İşıltısı boydan boya çevirmiş de
Şerbetli yalnızlığımın iklimsiz mezhebinde
Kırık bir sarnıcın köşesinde saklı belki de
Hükümranlığı elem yüklü bulutlar
Çağırıp da adımı koymuşlar başköşeye aşkı.

Hadi ne duruyorsun ey sefil yürek
Sen de al gardını:
Bekleme de gelecek dönenceyi
Kırık işte alabildiğine gökyüzü
Şimşekler yıkmış bir kez gök kubbeyi
Sefil bir kulun derdi ne ki
Şu hicap yüklü evrende
Hele ki ölmüşken çocuk yürekli masumiyet
Kolu kanadı kırık ne çok sübyan
Satır arasına düşmüş de yolum
Çekmişim bir kez perdeyi.

Sanır mısın ki koydum noktayı da
Seğirtip gideceğim kimsesizliği demleyip de yürekte
Bil ki ne ki bunlar da yolumu kaybedeceğim mi
Tüm nüktedanlığımınla gülüp geçtiğim
Yeter ki unutma ve sakla adımı bir köşede
Olur da tutarsın elimi bir şekilde
Dost yüreğin kızılca kıyamete sakın ha karışıp gitmesin
Gönlünü hoş tut sen yine
Olur da düşer yolun şu garibin yüreğine
Hâşâ ne demek sen yeter ki dikkat et kendine

Rücu etmişiz bir kez
Sanır mısın ki kavuştuk menzile
Henüz konuşlanmamışken bile sipere.

Hicap yüklü evrenin nezdinde
Neyiz ki:
Kâh bir kum zerresi kâh soluk bir gölge.
Sen sadece bekle
Sanır mısın ki kavuşmayacak gece yeni güne
Yaşa tahayyül ettiğin gibi
Demle demlenebildiğin kadar o koruk düşlerde
Git sadece sevginin götürdüğü yere;
Yaşa ve sığın ve dile
Umudun saklı olduğu her yer değil mi gönül otağı
Uzak bildiğin bil ki içinde saklı.